

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jeterkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 24. septembra.

Nekaj dni je že preteklo, odkar se je vršila senačna dogodka v sicer pohlevnem Belovaru, vendar časopisi še ne mirujejo, „somov vojska pod vodo ne mine“, dan za dnevom prinaša nam kaj novega, vsaj kaj dozdevno novega, da se uteši pereča značilnost.

Da pri tem splošnem časnikarskem tekmovalni, ko drug družega skušajo prekašati s samimi senačnimi novicami, ko hočejo uplivati na razdražene in na že neobčutne živce, ko je pikantnost glavna, resnica pa le postranska stvar, — človek ne sme verjeti vsega, kar čitamo črno na belem, zlasti vsega ne, kar se priobčuje v nemško-židovskih in madjarskih listih, to so čitatelji naši že davno pogodili.

Kako malovestni so nemški in madjarski listi, pokazalo se sijajno baš v zadevi Strossmayerjevi. Z matematično gotovostjo navajali so besede, katere da je cesar pri tej priliki govoril proti vladiki Djakovskemu, in vendar niti danes razven cesarja in Strossmayerja samega živa duša ne ve avtentičnih besed. To nam pričajo „Narodne Novine“ same, torej izvestno klasična priča.

V zadevi Belovarskeje pričel se je namreč mej „Obzorom“ in „Narodnimi Novinami“ nejednak boj, nejednak v tem, da „Narodne Novine“ pišejo, kakor jim drago, „Obzor“ pa le tako, kakor državno pravdnistvo ne zabranjuje. Baš radi tega pa je „Obzor“ zaprosil državno pravdnistvo, naj mu blagovoljno pove avtentične besede, katere je cesar v Belovaru govoril Strossmayerju. Na ta poziv odgovorile so „Narodne Novine“ doslovno: „On („Obzor“) zna vrlo dobro, da mu ni „Narodne Novine“ ni „Wiener Zeitung“, uobčeni kojilist ne moguposlužiti „avtentičnim tekstom prev. ukora, koji je u Belovaru postigao biskupa Strossmayera, jer prev. ukor nije bio — napisan niti čitan. Ali se tu ne pita o „autentičnosti“ teksta, nego o boljem ili slabijem pamtenju prev. riečih, koje je Nj. Veličanstvo proti biskupu Strossmayeru upotrebilo.“

Glasilo hrvatske vlade torej samo priznava, da ne pozna avtentičnih besed, da se vse, kar se v tej zadevi piše, opira samo na dober ali pa tudi na slab spomin. Poslednji pa povsod prevladuje in če „Narodne Novine“, za katerimi stoji ban Khuen-Hedervary sam, neso toliko poučene, da bi poznale „autentični tekst“, potem lahko skle-

pamo, da so pri družih listih le želje porajale misli in da so časnikarji udajali se, kakor v drugih slučajih, tako tudi v zadevi Strossmayerjevi deloma samovoljnimi kombinacijam in bujni semitski domišljiji.

Kakor gledé besed cesarjevih, tako so tudi glede posledic časniki marsikaj krivega poročali. Vest, da todo vladiko Djakovskega poslali v kak madjarsk samostan, so listi že sami opovrgli. Zdaj pa pričenjajo celo umikati vest, da je Strossmayer pozvan v Rim. Zaporedoma se pridružujejo mnenju, izrečenemu najprvo v „Wiener Allg. Zeitung“, ki je prva opazila, „da niti papež ne more odrediti, da bi se škof odstavil. Po cerkvenih določbah da je škof s cerkvijo poročen in le tedaj bi ga mogli odstaviti z njegovega mesta, ko bi bil kako cerkev zažgal in zakrivil jedno izmed sedmerih, izrecno naštetih pregreh. Sicer pa ne more niti kralj niti papež škofu vzeti dostojanstva njegovega, on ostane, ako prostovoljno ne odstopi škof do konca svojih dni.“

K tem izjavam iz hrvatskih in Dunajskih listov ne dostavljamo ničesar, ker prepuščamo čitateljem, da si sami napravijo sodbo.

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor kranjski.

(IV. seja dne 21. septembra 1888.)

(Konec.)

Prošnja Ane Zentrichove, učiteljske sirote, za podporo se odkloni; nadučiteljski vdovi, Frančiški Ušeničnik, dovoli se, dasi ranjki Primož Ušeničnik ni še imel postavne dobe (10 let) za pokojnino, letnih 196 gld. 66 kr., za čvetero otrok pa 28 gld. vzgojnine na leto. Nadučiteljeve vdove Katarine Lavrič prošnja za zboljšanje pokojnine se ne usliši, Učiteljski soprogi Frančiški Kalin, katere mož je neznan kam izginil, nasvetuje finančni odsek miloščino letnih 100 gld. za tri leta, ako bi se mej tem časom njen mož ne našel.

Poslanec Lavrenčič opisuje veliko bedo njeno in njenih čvetero otrok ter nasvetuje miloščino letnih 150 gld.

Poročevalec finančnega odseka Šuklje vzdržuje predlog. Pri glasovanju pa obvelja nasvet poslanca Lavrenčiča za letnih 150 gld.

Poslanec profesor Šuklje poroča v imenu finančnega odseka o proračunu zaklada učiteljskih

penzij za l. 1889. Potrebščina iznaša 20.400 gld., zaklada 8688 gold., torej se kaže primanjkljaja 11.712 gld., katere je pokriti iz deželnega zaklada. Se odobri.

Poslanec prof. Šuklje poroča v imenu finančnega odseka o zavarovanju učiteljev: Po naročilu sl. deželnega zbora je deželni odbor vprašal vse večje zavarovalnice avstrijske, ali ne bi prevzele in pod katerimi pogoji zavarovanja učiteljev gledé pokojnin. Odgovorila so društva: „Riunione adriatica“, „Prvo avstrij. uradniško društvo“, „Azienda“, „Assicurazioni generali“ in „Austria“. Ker so društva zahtevala razna pojasnila, izročil je deželni odbor vse dopise c. kr. deželnemu šolskemu svetu s prošnjo, da izreče svoje mnenje, ali bi se dalo tako zavarovanje izvršiti in ali so morda že v kateri avstrijski deželi učiteljske pokojnine zavarovane pri kakem zavarovalnem zavodu. Odgovora od c. kr. deželnega šolskega sveta še ni, zato nasvetuje, da se ta oddelek deželnoobdorskkega poročila odobri. — Obvelja.

Profesor Šuklje poroča o prošnji odbóra za Vodnikov spomenik za podporo. Proračun kaže potrebščine 7700 gld. Umetno delo bode v dveh mesecih dovršeno in bode po izreku slavnega profesorja Zumbuscha v čast mestu Ljubljanskemu. Primanjkljaja je pa 4220 gld. Treba je, da se dežela udeleži z večjo svoto za spomenik. Poročevalec nasvetuje 1000 gld. naglašujoč, da se je ta sklep storil v finančnem odseku jednoglasno. Nasvet se vsprejme jednoglasno in potem na predlog doktorja Vošnjaka, ker ima finančni odsek že ob 2. uri danes sejo, zborova seja sklene.

Prihodnja seja je v torek dne 25. septembra.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 24. septembra.

Vse vesti, da so Strossmayerja poklicali v Rim, da se opraviči, so nekda izmišljene. Ruski listi so pa zvedeli, da bode Strossmayer imenovan kardinalom in bode dobil mesto v kardinalskem kolegiji.

Staročehi sami so se že preverili, da jim shod veljakov v Pragi ni dosti pomogel. Liberalna češka frakcija dobiva po vseh čeških krajih vedno več privržencev. „Politik“ opominja vse obiskovalce shoda, da naj sedaj snujejo politična društva in sestavljajo volilne odbore, da se taka ohranijo go-

LISTEK.

Ponedeljsko pismo.

Kaderkoli sem čital Homerjevo nesmrtno epopejo, mi je vsekdar vzbujal glasen smeh oni klasični prizor, ko lokavij in energični Odisej poprime s srebrom okovano žezlo, ter po pravem grškem taktu „con amore“ nabija klevetnega Trzita, po močno razviti grbi in prej neopreneh, dokler ni usiljivemu klepetacu vsaj za nekaj časa zamašil cvileče grlo.

Mej Homerjem in „Deutsche Wacht“ je veliko stoletij in še kaj družega vmes, ipak mi je bil tak prizor zopet te dni pred očmi. Popisala ga je „Deutsche Wacht“ sama in to s tako tragikomično bolestjo, kakor bi jo bil kdo z najhujšim ter-pentinovim oljem namazal. Premišljal sem zares, ali bi se jokal, ali pa na glas smejal.

Pomislite le! Iz Celja dvignilo se je nemško pevsko društvo s črno-rudeče-zoltimi trakovi, s črno-rudeče-zoltimi srci, z velikonemškim mišljenjem,

„jeder Mann ein Bismarck“ v nemški Gradec k veliki nemški pevski slavnosti. Mislili so, ko pridemo Celjani v Gradec, bode vse na trebuhe popadalo ter klicalo: „Hosana! Slava, kdor pride v imenu Gospodovom!“

Toda prišlo je drugače. Nemški Celjani stali so takorekoč za vratmi, zato se „Deutsche Wacht“ in njenim pismoukom nerazumno zdi, „dass bei dem Sängerbundfeste in Graz fast nur ge-jodelt wurde, und dass selbst solche Jodler, die nichts weniger als gut ausgeführt worden waren, mit frenetischem Beifalle begrüsst wurden“, da so ploskali samo takim pevcem, ki so imeli zelene nogovice in so bili štajerski opravljeni.

Mi še nikdar nismo Nemcem prisojali tako slabega okusa, da bi petje merili po zelenih nogovicah, a če „Deutsche Wacht“ kaj tacega trdi, mora gotovo resnično biti. Torej so najnovejši nemški „diapason“, najnovejše muzikalno merilo — zelene nogovice in mi le iz globočine srca obžalujemo, da naši dragi Celjani tega neso že prej „pogrunтали“, kajti po toči zvoniti, je prepozno.

Toča pa je na Celjane prav pošteno udrihala. Ne dovolj, da so se štajerski nemški pevci naudili s predstavljenjem pravega štajerskega topoglavca, „alias“ troteljna ali „kretina“, in da so topoglavca vsprejeli s pravim naudušenjem, da je „štajerski trotelj“, seveda gorenjo-štajerski, bil, kakor toži „Deutsche Wacht“ poleg „jodlerjev“ glavna točka, dogodilo se je še kaj hujšega, uprav groznega.

Za topoglavim „troteljnom“ nastopilo je nemško pevsko društvo Celjsko. Peli so „schlecht und recht“. Prisotni Gorenjo-Štajerci in Gradčani pa so rekli: „Schaut's, die Windischen können a recht gut singen“.

In zaradi tega izreka zvija se „Deutsche Wacht“, kakor da bi jo bil gad pičil. Morala bi vendar pomisliti, da so gorenjo-štajerki Nemci dete imenovali po pravem imenu. Imena „Rakuš“, „Sajovitz“, Bobisut „e tutti quanti“ pač ne diše po pristni tevtonski medvedji koži in še veseli bi morali biti, kajti doslej bili ste odpadniki, sedaj ste „Windische“, če bode te še zanaprej pridni in bode te lepo držali roke na klopi, utegnute kdaj celo po-

spodstva radikalcev. Poslednji bi se ne zadovoljili s tem, da pridobe državnoborskih mandatov, temveč urinili bi radi svoje ljudi v občinske in okrajne zastope, z jedno besedo v vse korporacije. Župane in okrajne odbornike straši, da bodo njim Mladočehi podkopali zaupanje pri narodu če se za časa odločno ne ustavi njih agitacijam. — Deželni odbor je izdal poročilo o uvedeni ravnopravnosti pri avtonomnih uradih na Češkem in predložil deželnemu zboru. Deželni odbor predlaga, da bi občine same določevale svoj poselni jezik. Pismene uloge mora občina vsprejemati, če so pisane tudi v drugem deželnem jeziku. Mestne občine, katere imajo svoj statut, rešujejo uloge v istem jeziku, v katerem so uložene, druge občine pa v poslovnem jeziku, če jedna tretjina občinskega zastopa ne zahteva, da se rešujejo v tistem jeziku, v katerem so pisane. Pri občinskih sejah se pa sme vsak odbornik posluževati katerega jezika hoče. Okrajni zastopi tudi sami določujejo poslovni jezik, in v njem občujejo z občinami. Če pa petina občin zahteva, da se ž njimi občuje v drugem deželnem jeziku, se jim ima ustreči. Deželni odbor uraduje v obeh deželnih jezikih in rešuje uloge v dotičnem jeziku, v katerem se ulože, občinam in okrajnim zastopom dopisuje v njih poslovnem jeziku.

„Moravska Orlice“ piše, da so moravki Čehi ravno tako pripravljeni, kakor Čehi na Češkem, braniti državno pravo češke krone. Ves češki narod na Češkem, Moravskem in Šlezskem je pripravljen potegovati se, da se to ne razdružujejo, kar je Bog združil.

Gališki Rusini baje ne bodo nastopili pasivne politike. Ta stvar se je pretresovala po listih, a narodni vodje o tem neki še niso sklepali.

Vnanje države.

Tudi na Ogerskem že slutijo, da se dolgo ne bode obdržal v Srbiji Kristić na krmilu. Madjarski listi že pišejo, da je sprememba vlade v Srbiji jako verojetna, da je pa gotovo, da naslednik Kristićev ne bode nasprotnik Avstro-Ogerske. V notranje srbske zadeve se pa naša država itak ne misli mešati. Na Ogerskem mislijo, da pride zopet Ristić na krmilo, toda ne bode več tiral Rusiji prijazne politike. Madjarji goje najbrž prazne nade. V Srbiji ni protiruska politika dolgo mogoča, ker je narod prijazen Rusiji.

Bolgarski finančni minister Načević povrnil se je živ in zdrav v Sofijo. Prvo poročilo o napadu ni bilo istinito. Minister ni bil niti hudo ranjen, temveč krogla ga je bila samo malo opraskala na prsih. Battenberžan, ki se še vedno zanima za Bolgarijo, je brzojavno častital Načeviću, da se hudobna namera napadavalca ni posrečila. — Zadnje dni so ujeli zopet štiri roparje, nekaj so jih pa ujeli v Srbiji in izročili Bolgariji.

Turška vlada se je pritožila v Sofiji, da bolgarski oficijozni listi opominjajo Porto na dolžnosti glede Makedonije. Bolgarska vlada je odgovorila, da je v Bolgarske tiskovne svoboda in listi pišejo, kar jim drago, da le ne pridejo z deželnimi zakoni navskriž. Turčija pa naj izvede reforme v Makedoniji, pa nikdo ne bode več razpravljaj makedonskega vprašanja.

Govori se, da se bode grški kralj odpovedal vladarstvu, kakor hitro bode mogel kraljevič voditi vladanje. Kralj je kupil na danskem posestvo Fredensborg, kjer bode preživel stara leta.

Ker so na Francoskem preverjeni, da je Nemčija res sklenila zvezo z belgijskim kraljem, hočejo tudi mejo proti Belgiji tako utrditi, kakor so jo proti Nemčiji. Potem bodo Nemci le z velikimi izgubami mogli prodreti v deželo ali se pa jim niti posrečilo ne bode.

V Nemčiji vedno bolj zatirajo nenemške narodnosti. Bismarck je trdno sklenil, da se mora zatreti vse, kar ni nemškega. Sedaj se je vsem železničnim uradnikom, služabnikom in delavcem strogo zaukazalo, da se v službi smejo posluževati samo nemščine. Z nikomer se torej ne smejo pogovarjati v kakem drugem jeziku.

stati Slovenci, na čemer pa si ne bomo posebno čestitali.

V sveti jezi, da so Gradčani Celjane kar „im Handumdrehen“, rekoč: „Hitrost ni copernija“ prekrstili v „Windische“, pograbilo je Celjska „vakterca“ prvo umazano golido in jo razbila ob čelo Gradčanom in Gorenjo-Štajercem. Očita jim namreč „Gedankenlosigkeit“, katera se nekda v tamošnjih krogih šopiri, seveda, še močnejše pa v Celji. Kje? pove „Schriftleitung“ der „Deutschen Wacht“, katera se bode baje vsled krsta v Gradci prelevila v „Windische Wacht“.

Sicer naj se pa Celjska ogromna gospoda potolaži, saj beseda ni konj in sraka v pavovem perji je že stara figura, že pokojni Ezop je znal o njej. Seveda ni bil tako učen, kakor tisti nemški učenjak, v čegar najnovejši knjigi sem pred par dnevi čital fundamentalni stavek: „Alles, was wir unter dem Begriffe des Begreifens begreifen, das begreifen wir unter dem Begriffe eines Begriffes zusammen“.

Da je to globoko filozofijo baron Rotšild nekoliko dni poprej čital, ne bila bi se mu bila do-

Vodja angleških radikalcev Chamberlain je v Bradfortu imel važen govor. Rekel je, da bodo liberalni unijonisti tako dolgo podpirali vlado, dokler bode Gladstone propovedoval „homerule“. Iz tega govora sklepajo, da bode Salisbury ostal na krmilu več let. Seveda je vprašanje, bode li pri prihodnjih volitvah volilci izrekli zaupanje svoje Chamberlainu in njegovim pristašem, ako bodo podpirali konservativce.

Severoameriška zbornica je vsprejela vladno predlogo, s katero se odreja carinske represalije proti Kanadi. Senat bode pa javljne pritrdil tej predlogi, kajti v njem imajo nasprotniki predsednikovi večino. Senator Sherman je že stavil predlog, da se ta predlog zavrže. Predsednik ima velike težave s parlamentom, ker so v jednej zbornici demokrati, v drugi pa republikani v večini.

Dopisi.

Iz Gradca 19. septembra. [Izv. dop.] Zaušnica, koja je staknil g. P. radi svojih zaslug za nemštvo bila je neki zelo „mastna“, kajti omenjeni velikaš sam javlja, da je „izgubil zavest za nekoliko trenutkov“ — ni čuda tedaj, da je i Vašega dopisnika vzdramila iz spanja! Spomnil sem se takoj, da v Gradci taki in jednaki dogodki neso nič kaj redki. Čestokrat se dogaja, da se napadajo Slovenci, govoreč v svojem jeziku, v javnih lokalih s surovimi besedami, ter brez uzroka insultujejo. Izrazi: diese Hunds-Sausprache, windische Bengel itd. so na dnevnem redu! Da, mnogokrat treba pesti pokazati, da se človek ubrani nesramnim tem napadom! A svet tega ne zve, ker Slovenec ni ropotač ter je usmiljen, prav nepotrebno usmiljen s takimi ljudmi. Večkrat so namreč mej takimi „kulturonosci“ c. kr. uradniki imajoči veliko družino, koja bi radi neprémišljenosti (recte nesramnosti) očetove po nedolžnem trpela. In mi se na to oziramo! Čemu ta usmiljenja? Glejmo nasprotnike, s kako slastjo zgrabijo vsako jednako vest ter jo i lažljivo zasuknejo, kakor kaže dogodek P. Na dan s takimi dogodki. Evo Vam jednega! Meseca julija sedela je v gostilni „zum Sanlwirth“ petorica slovenskih vseučilišnikov prijateljski zabavajoč ter veseleč se, da kmalu otrese prah tega mesta ter odide domov v zdrave slovenske kraje, kjer se ne treba bati surovih napadov ter neprijetnih dogodkov. — Tu odprejo se duri ter ustopijo nekateri c. kr. častniki mej njimi več rezervnikov. Posedši se ter popivši kozarec piva takoj demonstrativno utihnejo, namrdnejo z ustnicami: pri sosednej mizi govorili so Slovenci svoj jezik. Dovolj tedaj uzroka za insultovanje! Prav mirno opozoré našinci gostilničarja, naj skrbi, da ne bodo žaljeni. A že prilete na uho izrazi kakor: ohne Bildung, rohe Bursche, sogar Reserve-offizier darunter itd. slednjič jeden zagolči! „Es schmeckt mir halt das Bier nicht, wenn ich diese Sprache höre“. Bil je to c. kr. častnik! Miren odgovor jednega iz naše petorice glasil se je: „V tem grmu tedaj tiči zajec!“ Na to se oglasi c. kr. stotnik sedaj oficijal pri poštni blagajnici gosp. J. S. . . . i z besedami: „Jetzt hat sich wieder ein Lausbub hören lassen.“ Omenjeni slovenski dijak stopi mirno pred tega gospoda proseč za častito ime. Naši zapuste lokal.

Druzega dne pozvan je bil c. kr. stotnik in poštni oficijal gosp. J. S., naj razžaljive svoje besede prekliče ter nečastno svoje postopanje obžaluje ali dá katerokoli zadoščenje, c. kr. stotnik ni hotel preklicati svojega postopanja, a tudi ne dati zado-

godila neprilika, da so ga na nemško-francoski meji zavrnil nazaj, ker ni imel pravega potnega lista, niti premega voznega lista iz Monakovega v Pariz. Dasi Rotšild, moral jo nazaj. Kaj jednacega dogodilo se je tudi našemu Doberletu. Na Bledu umršo princesinjo rusko, spremljati bi bil imel v Rusijo. A na meji so ga zavrnil, ker ni imel potnega lista. Iz tega pa še nikakor ne sledi, da bi bila Rotšild in Doberlet kaj v sorodu, tudi Rotšild doslej še nikdar ni izrazil želje, da bi se kaj bližje seznanil z Doberletovo „Enterprise des pompes funebres“, česar mu jaz, akoravno sem protisemit, nikakor ne zamerim.

Na Dunaji so konkurzi na dnevnem redu. Jedva se je borzijanec Frankfurter ustrelil, prevrgla je že tudi velika tovarniška tvrdka A. Reiss. Pri obeh je „Länderbank“ zelo prizadeta, kar so Dunajčanje porabili za dovtip: „Die Länderbank hat sich mit Reis und Frankfurter den Magen verdorben.“

ščenja. Sledila je sodnijska obravnava, vsled koje je bil gosp. J. S., c. kr. stotnik in poštni oficijal, obsojen radi razžaljenja časti na 5. gld. globe oziroma dotično število ur zapora. Mej olajševalnimi razlogi bil je tudi, da je obsojenec oče troje otrok ter bil v onem trenutku, ko je izjavil one besede zelo razburjen! Žalostno, v resnici žalostno, da se c. kr. uradnik razburi, ko čuje govorico naroda, kojeru so v členu XIX. zak. drž. zagotovljene jednake pravice z drugimi narodi. — Še jeden dogodek:

K Hrvatu, mirno se sprehajajočemu po glasiji, pristopi pijan nemški „Bursch“ ter mu da zaušnico. Tožbe c. kr. deleg. mestna sodnija ni hotela vsprejeti z motivacijo, da jednake stvari obično velikošolci mej sabo poravnajo. Ker je bil dotičnik „mevža“, se stvar ni dognala. Sličnih dogodkov našel bi Vam do stotine — a bodi dovolj! Le še toliko. V Gradci Slovenec ni varen pred napadi pijanih in nesramnih pobalinov, koji vsako priliko porabijo, da pokažó svojo nemško toli hvalisano kulturo. Tu je polja za one hujskače, ki po listih trobijo neresnične lažnjive vesti o narodu slovanskem.

Iz Savinjske doline dne 21. septembra. (Celjski Slovenci in regionalna razstava.) V nekaterih dneh otvorila se bode Celjska regionalna razstava, pri kateri priliki bodo Celjani zopet največ pruskih zastav izobesili, kar se je dozdaj še vselej zgodilo. Vprašati pa moramo, kako se bodo Celjski Slovenci v tem slučaju obnašali?

Žal, da na to vprašanje skoro ni upati za nas Slovence ugodnega odgovora, pač pa za naše nasprotnike in sovražnike v Celji.

Saj smo se dozdaj skoro pri vsaki priliki prepričali, da sicer pošteni in iskreni slovenski domoljubi v Celji si neso nikoli upali svoje slovenske narodnosti in zavesti tudi v javnosti pri takih prilikah odločno s tem pokazati, da bi bili na svojih hišah in v svojih pisarnah razobesili slovenske trobojnice; častno izjemo v tem delali sta jedino le Celjska čitalnica in posojilnica in nekaterekrat tudi naš deželni poslanec gosp. dr. Jos. Serbec, pri katerem smo videli posebno v oktobru 1887 ob priliki pohoda cesarjeviča in cesaričinje poleg cesarskih lepo število narodnih zastav, kar nas je jako razveselilo.

Odkritosrčno in močno pa obžalujemo, da nekateri Celjski rodoljubi z bojazljivim in neodločnim postopanjem delajo škodo naši solidarnosti, to tembolj, ker so večinoma vsi popolnoma nezavisni in imoviti.

V novejšem času čujemo iz Celja jako čudne glasove. Lansko leto se je baje nek rodoljub izjavil, da zaradi tega ne izobesi slovenske zastave o prihodu Rudolfa in Štefanije v Celje, ker so bili naši nasprotniki sklenili, da tudi oni ne bodo izobesili „frankfurtaric“. Drugi Slovenci so tega gospoda zaradi te vender že prevelike naivnosti milovali in se čudili, kako more kaj tacega verjeti in izustiti. Celjski Nemci in tisti, katere po najnovejšem izrazu, odkar so peli pri nemškem „Sängerbundu“ v Gradci imenujemo „Windische“, razobesili so toliko pruskih zastav, kakor še nikdar poprej. Vsled tega je oni naivni rodoljub se ve da pobesil glavo in se je nekoliko sramoval.

Pa tudi taki „odlični slovenski domoljubi“ se nahajajo v novejšem času v Celji, ki pošiljajo svoje slovenske otroke ne v slovenske, ampak v nemške šole, in v tem se odlikuje baje posebno nek jurist. Toda o tem prihodnjič več. Želimo, da bi pri Celjski razstavi v narodnem oziru zasijala vsem Celjskim Slovencem luč narodne odločnosti in poguma, in da bi posnemali v tem iskrene in odločne rodoljube na Ptuiji. Radovedni pa smo in pazili bomo na dnevih razstave, kdo je le tajej in skrit, kdo pa očiten in javen Celjski Slovenec.

Iz Litijskega okraja 22. sept. [Izvirni dop.] V št. 199 „Slovenčevaj“ pere in previja se župnik g. Čemšeniški radi svoje afere povodom 40 letnice. Opravičiti pa skuša svoje postopanje s tako jalovimi razlogi, z vso korenjaško silo svojo izvitimi iz trte, da smo mu za onaj prav radi privoščili naslado tolažbe in ohlajenja, češ, da je vsaj na videz preveril lahkoverna srca. Stvar je bila taka. Odbor Ržiške občine je bil odposlal v svojem imenu dva gospoda v Čemšenik h gosp. župniku s prošnjo za sv. mašo. Ker ga pa nista dobila doma, šla sta v gostilnico čakati in gledati, kdaj se gospod župnik

pripelje mimo, da pojdeti potem v župnijo. Ta se res pripelje in ko uzre odposlanca, ustavi sam voz ter ja v pogovoru vpraša, čemu sta prišla v Čemšenik, na kar mu odgovorita, da baš radi njega. On jima pa prošnjo koj tam s kratka in odločno odbije. Interpeloval ga ni nobeden, kakor trdi gosp. župnik, in ako sta mu potem res omenila, kaki bi utegnili biti nasledki, storila sta, ko jima je bila prošnja že odbita. To pa, kar sta pozneje govorila, ni moglo dati povoda, da jima je bil že popreje odrekel. Ta njegov razlog je torej gorostasna nezmisel!

Drugi pa tudi nima več trpežnosti. Gospod „tovariš dostojanstvenikov“ omenja, da odbor ni poslal k njemu nobenega „kmeta stare korenine“, kajti jeden gospod je bil baže jako mlad, drugi ne star, v srenjskem odboru ni nobeden, oba se pa rada utikata v stvari, ki jima neso nič mar. A gospoda je bil poslal v svojem imenu srenjski odbor in kmetje „stare horenine“ neso še vzeli sami v zakup pravice izražati svoje lojalnosti; to pravico ima vsak državljani, torej tudi gosp. učitelj in trgovec g. H.: vsakemu je mar, akoprem hoče gospod „dostojanstvenikov tovariš“ lastiti tole sebi in svojim izvoljencem.

Gospod župnik zvrča svoje postopanje tudi na svojega gospoda kapelana, ker mu je bil baže izrazil željo, naj bi mu ne trebalo iti maševati v ta namen v cerkev sv. Jurja. Po tem takem sta oba kriva, a svoje krivde g. župnik s tem še ni zvalil s svojih pleč, kajti kapelani so župnikom podrejeni. Tudi ta razlog ne zveni lepše nego piščal od slame.

Dalje zdi se gospodu župniku silno važen razlog izjava srenjskega svetovalca, da bo namreč stvar v kraji, če dado g. J. neko vsotico za mašo. Koliko je duhovnikov, ki mašujejo za toliko, če hočejo, — in g. J. bi bil izvestno celo zastoj, — in še nihče ni ne rekel ne mislil, da ima kako pravico do duhovnika. Sam gospod R. hotel je v svojej čudovitej gorečnosti skovati iz tega uzrok za silo z uprav Čemšeniško temeljitostjo in logiko.

Gospodu nasprotniku prav radi pritrdimo, da je slavnost „uzvišena“; a tudi tako uzvišena, da bi bil gospod župnik lahko ločil osobno mržnjo svojo od blagega namena, do česar se ni model povspeti. Omenja, da bi se bili godili pod št. Jurjem v pivnicah morda kaki neredi (zato imamo žandarmen!) pravi nadalje: „nagajivost pa nobena. Njeg. velečastvu ni po volji, to vemo „očitno“. Mi se tembolj čudimo gosp. župniku, da jo on, „očitno“ vedoč to, vendar nagajal in intrigoval proti „vzvišenej“ slavnosti 40 letnice.

Gospod nasprotnik je pač sam najbolje uvidel neutemeljitost svojih razlogov, zategadelj jih je hotel nekoliko okrasiti s bridko tožbo, da ga „Narod“ sumniči. V svojej slepoti in domišljavosti pa sem sumniči in tajinstveno kaže na „tovariše dostojanstvenike“: hic niger est! (kaj ne, radi „merodajnih“!) zmatrajoč se nevrednega take časti, — kar mu radi priznamo — in ne vedoč, da „Narodov“ dopisnik še nikdar ni čutil na sebi ni talarja ni dresure.

Ker se je pa gosp. „dostojanstvenikov tovariš“ bal, da bi glas njegov iz razvidljivih uzrokov ne ostal „glas kričalca v puščavi“, dodal je svojej Romejadi v „Slovenci“ z dne 12. sept. še epilog, v katerem proslavlja svoj proročanski duh.

Najivni nasvet, „naj bi bili mi raji molčali o njem in o nemškutarskej drznosti, obdrži naj zase, dasi radi verujemo, da bi bilo to povšeči njemu in onim. Mi pa tega nismo hoteli storiti, ker menimo, da ima „nezapovedano“ časopisje tudi dolžnost javno storjene napake tudi javno in odločno grajati. Ozi-gosati treba nagajivce, hvastune in pseudonarodnjake.

Gospodu nasprotniku ne gre v glavo, da se mora posetnik vesti pristojno in da nima pravice gospodarju samopašno veleovati: taka je šega povsodi v našem stoletju, sam samcat g. R. se je sprl z njo, ki po svojej užasnej logiki kriviči slovensko občinstvo, ker so bili Zagorski nemškutarji prestopili pristojnosti meje, zahtevajoči, česar niso ne mogli ne smeli pričakovati. On misli, da bi bili morali v „ljubezni“ pustiti žaljenje svojega narodnega čuta in ponosa. Da bi ukrepil to abderitsko misel, skriva se za Nj. velečastva plašč; pa je obrabljena taktika smukniti v zavetje za kako vzvišeno osebo, kamor nihče ne sme seči: a častna še ni bila nikdar. On govori o blaženju in ljubezni ljudstva, on, ki psa bolj ceni nego človeka, on, ki je občespoštovanemu možu iz Šemnika rekel, da sicer pes sme lajati pred njim, mož pa ne govoriti;

on, ki v jednej roki monstranco držeč, z drugo deli zaušnice; on, ki je v ljubezni svoje župljane tako „oblašil“, da rekajo: „Saj se še vsak kam spravi, samo naš se ne more nikamor!“ Tu je umesten njegov svet: „Molčali bi raje“.

Smeh pa mora siliti človeka, ko čita, kako si č. g. župnik prisvaja nekakov proročanski duh, češ, da je vse popreje vedel, kaj bodo nemškutarji počeli. Ali jih morda zato jemlje v okrilje „ljubezni“, ker je že popreje vedel, da bo nemškutarski pristaš g. Plhak velel igrati: „Wacht am Rhein?“ Nemškutarsko početje je slučaj, katerega ni bilo možno predvideti ni odboru, ni slovenskim udeležencem, ni Čemšeniškej Šembiliji.

Naposled, mahaje po „zagrizenih Narodovcih“ omenja v dokaz, da on ni v njihovem številu, tudi nekako svojo prepoved ali preprečenje nameravane veselice v korist „Narodnemu Domu“. Kakor se nam dozdeva, on ne pozna mej svojega delokroga, kajti veselice dozvalja in prepoveduje le politično oblastvo. Tu si lasti pravic, katerih nima, a po drugej strani menda neče priznavati svojih dolžnostij, naloženih mu po verskem zakonu z dne 7. maja 1874 napram političnej oblasti, katera mora vse uradne stvari dobivati od njega potom ordinarijata. Konfuzija!

„Zagrizeni Narodovci“ smo mu zelo hvaležni za njegovo slovesno izjavo, zbog njegovega pretenja pa se nam že sedaj silno tresejo hlače: „Tragedija se tudi nam obeta!“ — a —

Iz Mokronoškega okraja 18. sept. [Izv. dop.] Kako lepa naloga je dana županom na kmetskih občinah, da čuvajo imetje svojih občanov ter delujejo za njihov blagor, in vesel mora biti vsak župan, ako prav vodi svoje občinske zadeve, saj mu toliko ljudij zaupa vse.

Krški okraj je največji na Kranjskem. Sedež okrajnega glavarstva pa je na skrajni meji na Krškem. Tja morajo tudi vsi fantje na nabor v spomladi večidel v slabem deževnem ali snežnem vremenu, recimo nič manj kakor deset ur daleč. Znano nam pa je, da tudi gg. župani Mokronoškega okraja dobro vedo, da je od vis. ministerstva dovoljeno, da se v vsakem sodnijskem okraju vrši nabor, ako le hočejo župani tistega okraja prošnjo uložiti. Znano nam je tudi, da je prostora dovolj brezplačno, ako bi se hotelo storiti kaj. Znano nam je pa tudi, da je bila taka prošnja že narejena, pa se ni odposlala in človek bi v resnici skoro mislil, da gg. župani tega ne store zato, ker so za tiste dni, katere so v Krškem, dobro plačani, to pa bi ne bilo lepo za nje.

Storite torej gg. župani Mokronoškega okraja ta korak, da dobimo nabor v Mokronog, da nam ne bo treba tako daleč na Krško hoditi. Stvar pa je treba takoj začeti, da se do pravega časa reši in ne treba vam čakati do tedaj, da vas zopet kdo v časnikih podreza.

Stalna učilska razstava na Krškem.

Na Krškem je „Pedagogiško društvo“ 2. septembra v proslavo štiridesetletnice cesarjevega vladanja otvorilo učilsko razstavo, in to „prvo slovensko učilsko razstavo“. Ker se je v nešolskih slovenskih novinah malo pisalo tej razstavi, njenem bistvu in pomenu, zato hočem kaj več o njej povedati.

Šolstvo je v teku poslednjih 20 let v Avstriji veliko napredovalo. Učitelji so se zlasti trudili, da so metodo izboljševali in pouk kolikor mogoče olajševali. V ta namen so izumevali raznovrstne učne pomočke ali učila, predmete, reči, katere so sami pri pouku v roko jemali ali pa jih učencem dajali (samoučila). Teh šolskih predmetov je narastlo sčasoma jako veliko, za sleherni predmet so izdali učitelji, knjigarne in razni obrtniki na tisoče raznih pomočkov, industrija se je prav v veliki meri lotila izdelovanja učil in samoučil. Učitelji so se pa tudi potrudili seznaniti se s takimi predmeti, pri velikih učiteljskih zborih so bile vedno šolske razstave, ki so bile nekaj dni občinstvu na ogled. Iz takih začasnih šolskih razstav nastale so stalne učilske izložbe, naprej na Nemškem, v Švici, v Avstriji in drugod. Na Dunaji imajo že več, morebiti čez 10 let tako stalno učilsko razstavo, podpirano od Dunajskega mesta samega.

V Gradci je poseben učiteljski odbor osnoval pred 6 leti tako učilsko razstavo, ki broji nad 1000 učil že in ima lepo povprečno vrednost do 20.000 gold. Vse to je razstavi odbor nabral z malimi stroški, založniki in lastniki učil poslali so svoje

izdelke brezplačno v izložbo, odbor je o njih poročal v časnikih (Graški odbor učilski razstave ima svoj časnik) in razložil jih slehernemu obiskovalcu na ogled.

To razstavo ogledali so si tudi nekateri slovenski učitelji ter koj željo izprožili, osnovati kaj sličnega i v beli Ljubljani za slovenske učitelje. Že se je bila ta misel sprožila lani pri zboru „Slovenskega učiteljskega društva“, ki je radostno pritrdilo nasvetom dotičnega poročevalca. Izpeljati pa dotične sklepe je Ljubljanskemu učitelstvu toliko časa nemogoče, dokler nema v katerem šolskem poslopju potrebnih prostorov na razpolaganje. Krško učitelstvo je po srečnejše v tej zadevi, ondu je prostorno šolsko poslopje z lepimi dvoranami in sobami. To okoliščino je porabilo „Pedagogiško društvo“ ter pred 1/2 letom sklenilo, osnovati „prvo slovensko stalno učilsko razstavo“. V ta namen je razposlalo voliko vabil do raznih šolskih pisateljev in založnikov, naj pošljejo svoje šolske izdelke v to stalno razstavo. Odbor se je zavezal, uposlane predmete razstaviti ter o njih poročati v šolskih listih: „Učiteljsk Tovariš“ in „Popotnik“ ter v svoji knjigi: „Pedagogiški letnik“. Temu pozivu je ustreglo veliko založnikov in pisateljev, kakor svedočijo bogato obložene dvorane in sobane v Krškem šolskem poslopju. Glavna razstava je v risalski dvorani, katero krasita na prvem mestu slika cesarja in Martina Hočevarja. V tej dvorani vidimo na stenah podobe iz znamenite češke knjižarne J. Ansky v Taboru (te slike obsegajo: živalstvo, anatomijo, razložbo časovnih razmerij, ustava in državna uprava naše države, kemijaka sestava najvažnejših hranil, Kodymovih desetero pravil o zdravju, normalno držanje peresa), Hirtovo sliko, predstavljajočo poglavitne zemeljske oblike, abecedne stenske table. Razinger-Žumerjeve in one iz c. kr. šolske zaloge, razne zemljevide (veliko lastnino meščanske šole). Ob stenah zavzemajo največ prostora slike (17) za ženska ročna dela od Dunajske učiteljice Marte Stella. Kraj sten in sredi dvorane so velike mize, obložene z raznovrstnim šolskim blagom. Na mizah sredi dvorane so ročni izdelki slovenskih učiteljev gg.: Bezlaja in Žumarja, ki sta poslala koj na ogled, kar sta bila letos v tečajih za (moška) ročna dela napravila. Gosp. Žumar je izdelal veliko ličnih predmetov iz kartona (debelega papirja) gosp. Bezlaj pa razne lesene modele različnega orodja, pa tudi od gipsa (mavca) ulite figure. Vmes mej predmeti teh razstavljalcev so jednaki izdelki učencev neke Levovske šole pod vodstvom učitelja Lewaka.

Na mizah ob stenah je zastopanih veliko znanih firm. Tu vidimo založnika Kleinmayr in Bamberg, ki sta razpostavila veliko slovenskih šolskih knjig za ljudske in srednje šole (vmes n. pr. najnovejša knjiga „Prva nemška slovnica za slovenske ljudske šole“). Celo mizo zavzemajo slovenski šolski artikeljni: tiskarne Milic in knjigarne Gerber. Tu vidimo slovenske šolske tiskovine, razno blago za šolarje, knjige za šolarske knjižnice, za petje itd.

Na jedni mizi vidimo napredek hrvatskih učiteljev, namreč 56 knjig „Hrvatskega pedagoškega zbora“ in veliko šolskih knjig „Slovenske Matice“.

„Glasbena Matica“ je tudi rada ustregla našemu pozivu ter poslala vse svoje muzikalije: Veliko prostora v razstavi potrebuje poljska šolska literatura, kajti „Tovaryszystwo pedagogiczne“ v Lvovu poslalo je veliko svojih knjig, ki jih je izdalo za mladino, učitelje in šolo. Več čeških knjig smo prejeli od znanega slovenskega prijatelja, g. Jana Lega. „Narodna šola“ v Ljubljani je poslala modele stereometričnih teles. Za risanje je v razstavi veliko predlog, ki so jako rabljive, n. pr. Eichler-jeve, Grandauer-jeve, ali novo, kaj dobro delo te vrste od prof. Fallenhöck-a, več čeških n. pr. od učiteljev Nejedly Šplichal, Benda, Nenin itd. V razstavi vidiš še drugo raznovrstno šolsko blago, razne pisanke, risanke, črnilo, prah (barva) za črnilo itd. Na našo razstavo so bili tudi c. kr. zavodi opozorjeni in tudi ti so nam poslali nekatere knjige in učila, n. pr. c. kr. državna tiskarna (Trampl-jeve atlante) in c. kr. zaloga šolskih knjig. Kraj peči stojita dva Lavterjeva računska stroja. Omeniti nam je Herder-jeve knjigarne in njenih slik iz biblije. Zastopane so pa v večji ali manjši meri še druge firme, še drugi pisatelji (recimo Pirc „Vrtnarstvo“). Da sta razstavila tudi „Pe-

dagogiško društvo in g. J. Lapajne svoje literarne izdelke, je naravno. — V drugih sobah so razstavljena največ lepa učila ljudske in meščanske šole ter lep harmonij od A. H. Lhote v Kraljevem Gradcu.

Obširno v posameznih izložnih predmetih ne morem poročati na tem mestu; govor o njih bode še v „Pedagogičnem letniku“ in šolskih novinah.

Povemo le še to: Na slehernega obiskovalca in domoljuba slovenskega ima razstava dober utis. Ona priča najprvo o marljivosti „Pedagiškega društva“. Še bolj glasno pa kaže, koliko je slovensko šolstvo na literarnem polju v kratkem času napredovalo. Kajti ta razstava ima največ slovenske šolske izdelke, torej se odlikuje po svojem slovenskem značaju; a lepo se s slovenskimi izloženimi predmeti ujemajo literarni izložki bratskih slovanskih narodov: Hrvatov, Čehov in Poljakov. Harmonije te pa nikakor ne kvarijo krasni duševni proizvodi nemških pedagogov. Sklepaje te vrstice vabimo v vse slovenske učitelje in šolske prijatelje, da si to razstavo ogledati blagovolijo, kedar koli jim se priliko ponuja, da pridejo v malo mestce ob Savi. L.

Domače stvari.

— (Konfiskacija) zadela je našo sobotno številko, to pa zaradi zadnjega odstavka v „Nedeljskem pismu“, v katerem je naš podlistkar kratko se bavil z dr. Bnterjem v Kamniku. Današnja številka ima 4 strani priloge.

— (Sobotni „Obzor“) javlja v zadevi Strossmarjevi: Iz izvora najpouzdanijega doznavamo posvema izviestno, da viesti, koje su ovih dana razglasi e novine, imenito peštanske, bečke i berlinske, o pozivu preuzvišenoga biskupa Strossmayera u Rim, kano takodjer sve odavle izvodjene kombinacije, jesu sgoljna izmišljotina, neimajuća u istinitom položaju stvari nikakova osnova.

— („Matica Slovenska“) povabljen v Beograd k slavnosti Vukove stoletnice čestitala je v petek brzojavno po svojem predsedniku slaviteljem Vukovim.

— (Osobne vesti.) Gospod Josip Jeram, dekan in župnik v Cirknem, praznoval bode dne 30. t. m. svojo zlato mašo. — Gospoda profesorja Anton Šantelj na višji gimnaziji Goriški in Jakob Čebular na tamošnji realki povzdignjena sta v osni službeni red.

— (Dnevni red V. seje deželnega zbora kranjskega) v Ljubljani dne 25. septembra 1888. I. ob 10. uri dopoldne. 1. Branje zapisnika IV. deželno-zborske seje 21. septembra 1888. 2. Naznanila deželno-zborskega predsedstva. 3. Poročilo deželnega odbora glede osuševalnih del v dolini Račenski. 4. Poročilo deželnega odbora o podporah, ki naj bi se iz deželnega zaklada dovolile šolskim občinam za zgradbe ljudskih šol. 5. Poročilo deželnega odbora, s katerim se predlaga računski sklep deželnega zaklada za leto 1887. in razkaz skupne imovine koncem leta 1887. 6. Proračun deželnega zaklada za l. 1889. Predloga deželnega odbora. 7. Ustno poročilo finančnega odseka zavolj ustanovitve strokovne šole za šivanje čipek in umetno vezenje v Ljubljani. 8. Ustno poročilo finančnega odseka o cesti skozi Kopačnico. 9. Ustno poročilo finančnega odseka o porabi izrednega kredita v znesku 12.000 gld. za deželno vinarsko, sadjarsko in poljedelsko šolo na Grmu l. 1887. 10. Ustno poročilo finančnega odseka o računskem sklepu muzejskega zaklada za leto 1887. in proračunu za leto 1889. 11. Ustno poročilo finančnega odseka o povračilu za režijo in hrano v deželnih dobrodelnih zavodih. 12. Ustno poročilo finančnega odseka o zgradbi nove javne bolnice v Ljubljani.

— (Deželni zbor štajerski) imel je v petek sedmo sejo, v kateri je poslanec dr. Jurtela utemeljeval svoj predlog, naj se prično potrebna poizvedovanja in začetna dela za uravnavo Drave od Mariborsko-Ptujske okrajne meje do štajersko hrvaške deželne meje. Dr. Jurtela opisaval je škode, ki jih prouzučuje Drava nad in pod Ptujem ter nasvetoval, da se predlog njegov izroči deželno-kulturnemu odseku, kar se je tudi zgodilo, ko je namestnik baron Kubeck priznal potrebo, da se Drava uravna in ob enem obljubil, da bode okrajnemu glavarstvu na Ptuiji doprideljen inženér.

— (Pogrebni spreved pokojnega A. Raiča) vršil se je v petek popoldne po 5. uri ob

mnogobrojni udeležbi. Spreved razvrstil se je tako: Sprevedu na čelu bili so dijaki tukajšnje velike realkke, za njimi „Pisateljsko društvo“ z gospodom predsednikom dr. Vošnjakom na čelu in deputacija s Ptuja, društvu „Sokol“ in „Slavec“ z zastavama, katerih člani so nosili mnoge krasne vence. Za krsto, okrašeno z venci čeških in slovenskih društev, stopali so sorodniki, mej njimi gospa vdova in 84 letni oče pokojnikov, potem pa razni dostojanstveniki, kakor deželni predsednik baron Winkler, deželni šolski nadzornik J. Smolej, ravnatelj in učiteljstvo tukajšnjih učilišč, državni in deželni poslanci in jako mnogobrojno odlično občinstvo. Na kolodvoru zapeli so realci krasen latinsk zbor, v sv. Krištofa cerkvi pevci čitalnični, na grobu pa dijaki ganljivo žalostinko „Nad zvezdami“. A Raič počiva v isti raki, kjer njegov strijc Božidar Raič in Fr. Levstik, katero rako je kupilo „Pisateljsko društvo“.

— (Zoper pönemčevanje slovenskih šol) sklenila je tudi občina Sv. Krištof pri Laškem, ki je ušolana v šole na Laškem pri sv. Marjeti. Sv. Jederti in na gornji Rečici, postavae korake, ter je dotične uloge že uročila pri deželnem šolskem svetu oziroma pri ministerstvu. Ker so v laškem okraji same velike občine, ki so ušolane vsaka v več šol, treba bo samo, da sklenejo jednake korake še par občin in nemščina se bo izrinila iz vseh šol Laškega okraja.

— (Posnemanja vredna oporoka.) Urša Ravnikar, posestnica v Verji, ki je umrla 24. avgusta 1888. brez otrok, volila je v svoji oporoki „Narodnemu domu“ v Ljubljani 200 gld., deželni bolnici 400 gld. in glavnim dedičem po odbitih nekotih legatih imenovala deželni zaklad iz hvaležnosti za to, da je nje umrli sin Janez Ravnikar bil več let brezplačno oskrbovan v deželni bolnici. Deželni zaklad utegne dobiti kakih 2000 gld.

— (Umrla) je pretekli terek teden gospodična Adela Pagliaruzzi, sestra pokojnega pesnika „Krilana“ in v skajinja g. viteza Klodiča Sabladosega, v cvetoči mladosti. Lahka jej zemljica!

— (Nabiranje krajepisnih imen.) Zadnje dni je dobil odbor zopet več ugodnih odgovorov; njegoveje želji blagovolili so ustreči gg. kaplan Novak in dijak Tomazin za občine: Vrhe, Podbukovje, Videm, Šica in Ilova gora pri Zatičini; bogoslovce Perinčič: za Kobariid in Idersko; župnik Šimenec: za Ponovo Vas in Vno fare Šenjurske pri Šmarji pod Ljubljano; Fran Ksalverij: za Vipavo; župnik Kotnik; za Soboto pri Marnbergu; kaplan Ribar: za Kropo; župnik Jarc: za Mirno, Brežovščico, Selo in Tehaboj pri Trebnjem; župnik Šranc: za Godešice, Rateče in Zgornjo Senico pri Medvodah; dijak M. Škrjanec: za Križe, Senično, Žiganjo Vas in Duplje pri Tržiči; notar Veršec: za Sevnico in Zabukovje; prof. Pleteršnik za Pišece; bogoslovec Podvinski za Globoko pri Brežicah; župnik Torkar za Košano in Sv. Mišel pri Nadanjem Selu. Vrh tega je dobil odbor vnovič bogato zbirko od g. župnika M. Sile iz Repentabra na Krasu. Hvala jim vsem!

— (Slovensko gledališče. „Na čast veleslavnemu deželnemu zboru“) priredilo je včeraj dramatično društvo prav lepo predstavo. Dasi se je z včerajšnjo predstavo faktično pričela gledališna sezona, dasi se je spravila na ôder nova igra in to taka, ki je na Dunaji zaporedoma polnila hišo, je vender gledališče bilo nepričakovano slabo obiskano, čemur je bilo nekoliko uzrok prekrasno vreme, nekoliko pa tudi — malomarnost. „Svetinova hči“. igrokaz v treh činih, po A. Wildbrandtovi „Die Tochter des Herrn Fabricius“, poslovenil Anton Trstenjak, je za slovensko gledališče novost, spadajoča mej boljše novodobne igre. Snov je skoro ista, kakor jo je Victor Hugo podložil slavnemu romanu svojemu „Les Misérables“. Nastop osivelega kaznjenca Svetine prouzučuje duševni konflikt mej njegovo omadeževano preteklostjo in otroško ljubeznijo, kaže nam v psihološki razvitih značajih in prizorih obiteljske ljubezni zmagojočo silo, ki naposled zglati vsa nasprotstva in završi skozi in skozi jako živahno dejanje tako ugodno, da mora ugajati še tako sentimentalnemu poslušalcu. „Svetinova hči“ je vrla igra in prav srečna je bila misel, da se je priredila za slovenski ôder in to v tako gladkem, blagolasnem prevodu. Kar se tiče predstave same, sme se reči, da je bila izvrstna, v glavnih ulogah dovršena. Starega Svetino igral je g. Borštnik uprav mojsterski, pogodil je ulogi

prikladno vnanjost, duševno borbo in resignacijo, vse menjajoče se afekte pristno in z globokim razumom, brez najmanjše pretiranosti. Svetina spada brez dvojbe mej najsijajnejše uloge njegovega jako bogatega repertoarja. Jednako izborno predstavljala je g. Zvonarjeva gospo Rosando Vernikovo in njen je precejšen del včerajšnjega uspeha. Gpč. Zora igrala je g. Golobovo z drastičnim humorjem in je jako ugajala občinstvu, isto tako gosp. Kocelj kot sluga Čuden. Gospodična Gostičeva pa včeraj ni prodrla, kakor bi se smelo pričakovati po njeni izredni nadarjenosti. Res da živeno Slavčevo tlači nekdanje krivde peza, a navzlic temu bila je igra nekaj prehladna, zlasti pa je govorila pretiho, da zdaj pa zdaj niti besedice nismo razložili. Gosp. Danilo bi nam bil popolnem po godu, da je svojo ulogo bolje znal. Gosp. Lovšin imel je sicer le nalogico vrtnarja Cvetličica, ipak je motilo, da je prišedši pred svojega gospodarja obdržal klobuk na glavi. Jako dobro pogodil je g. Slavko sodnjega svetnika Stojana, ostalo osobje pa je primerno sodelovalo. Dramatično draštvu bode občinstvu in nam zelo ustreglo, ako „Svetinova hčer“ kmalu zopet spravi na oder.

— (Knjižnica „Družbe sv. Cirila in Metoda.“ Na svetlo daje in zalaga družba. I. zvezek. Franc Jožef I. cesar avstrijski. V Ljubljani. Tiskar, Narodne Tiskarne“ 1888.) To je naslov ravnokar izišli, 64 st. obsežni knjižici, katero je v spomin 40letnice cesarjeve slovenski mladini spisal g. Fr. Hubad, c. kr. gimnazijski profesor. Vsebina je jedrnat, a pri tem popularno pisana, vnanja oblika pa v čast „Narodni tiskarni“. Prav toplo priporočamo to knjižico občinstvu slovenskemu, zlasti pa vsem odboru za proslavo štiridesetnice cesarjeve, kajti v tej knjižici je za mladino jako mično in poučno berilo o našem milem vladarji, na drugi strani pa se z nakupovanjem te knjižice podpira prepotrebna in prekorigstva „Družba sv. Cirila in Metoda“. Posamični izvodi po 15 kr., s pošto 17 kr. 100 izvodov vkupe po 12 kr.

— (Gosp. Jarnej Pečnik) stekel si je z raziskavanjem in izkopavanjem rimskih in predzgodovinskih starin že častno ime in skoro brezštevilni so predmeti, katere je že našel in s katerimi je obogatil naš muzej. Pred kratkim odkril je rimski vodovod, po katerem je bila z Gorjancev voda na peljana v stari Noviodunum. Od vasi Izvir napeljali so Rimci izvrstna pitno vodo po debelih lončenih cevih, ki so bile po 56 cm. dolge in so imele po 17 cm. notranje svetlobe, po hribu nad vasjo Brvi in nad Gorenjo Pirešico, potem skozi Dolenjo Pirešico, Njive, mej Cirkljami in Župečo vasjo. Vodovod bil je od Drnovega do Krke 4200 metrov, od Krke do izvira 2000 metrov dolg in kakor, gospod Pečnik misli, pod Krko izpeljan. Kako praktični so bili Rimci, vidi se baš pri tem vodovodu. Ne le, da so si priskrbeli izvrstno pitno vodo, poiskali so tudi tak studenec, ki je tako močen, da takoj pri izviru lahko goni jedno miansko kolo. Izvirek so morali Rimci 4 metre na visoko obzidati, da so dobili dovolj strmca za vodovod, katerega so napeljali po hribu, da je bil varen povodnji. Zidovje ob izviru je še dan danes tako trdno kakor živa skala. Pečniku je vodovodna črta tako dobro poznata, da lahko vsak dan in kjer kdo hoče, razkrije cevi. Letos razkopaval je grobe pri vasi Grm in v Podzemlji, mej Metliko in Gradacem, kjer je nakopal najlepšo in najznamenitejšo zbirko, kar jih ima muzej. Razkril je mnogo rimskih grobov na Drnovem, veliko keltskih v Malencah pri Čateži. Nedavno našel je nad sv. Križem pri Mokronogu hribček, na katerem je bilo vse polno grobov, usekanih v živo, bolj peščeno skalo, gosto drug pri drugem. Nekateri teh grobov bili so sežgani, drugi ne, mej človeškimi trupli bile so ondu zakopane tudi živali in nekatere sežgane, kakor ljudje. Ko je razkopaval pri Mokronogu, dobil je od g. župnika v Trebelnem jako lep rimski kamen, ki je bil doslej uzidan v sv. Martina cerkvi v Stattenbergu. Vse najdene starine poslal je v muzej. Ker ima gosp. Pečnik pri izkopavanju starin jako srečno roko in izredno izurjeno oko, bi bilo pač dobro, da bi dobil na razpolaganje več sredstev. Zato ga prav toplo priporočamo v vsestransko podporo, kajti g. Pečnik je gledé starin prava specialiteta za našo v tem oziru prebogato deželo.

— (Pozor!) Vsled naredbe fiaančnega ministerstva 20. septembra t. l., št. 32209 bil je po-

daljšani rok do 25. sept. 1888. leta za plačevanje dodatnega davka na žgane pijače v primernih ob-
rokih. Dotičnike opozarjamo, da je torej jutri zadnji
dan za uložitev teh prošelj.

— (Popravek.) „Slov. Narod“ z dne 18. t. m.
očita M. Gabrijeli, učiteljici V. razreda uršulin-
skih vnanjih šol, da je otrokom rekla: „da se slo-
venski učijo le kmetske deklinacije, kar jih je bolj-
ših, le nemški. Tega ni nihče izrekel; torej je neopra-
vičeno tudi vse drugo, kar se po krivici iz tega iz-
vaja“). Pouk je tu uravnan popolnem po predpisih
šolskih oblastij, to je v prvih dveh razredih slo-
venski v tretjem začne se nemščina poučevati; ta
uravnava pa seže letos kakor pri drugih mestnih
šolah še le do IV. razreda. Ta popravek se mi tem
potrebniši zdi, ker razen mestne in naše vse druge
dekliške šole ponujajo nemščino že v prvem raz-
redu, in se vsled tega zdaj menj učenek oglašja.

V Ljubljani, 20. sept. 1888.

Ant. Kržič, katehet.

— (Stritarjevih zbranih spisov) izšel
je 57. snopič. Vsebina: Zona. (Konec.) — Spomini.
Stritarjevi zbrani spisi bodo završeni s 60. snopičem.
Dasi so vsi že dotiskani, čaka se z izdavo posled-
njega snopiča, ker se istemu razen kazala v vseh
zvezkih doda se slika Stritarjeva v bakrorezu.

— (Javna pritožba.) Pred več meseci
pustil je mestni magistrat trebiti Ljubljano pri
iztoku Gradašice; nametali so velik kup peska iz nje
Človek je menil, da bo de slavi magistrat oziroma
gosp. komisar K. skrbel, da se pesek kmalu
odpravi na kraj, kamor spada. A glej, pesek ti
še danes, kakor pred meseci zapira pot v drevoredu,
kodar je vender javno šetališče in še celo na glavno
cesto pri mostu nasut. Prošili, oziroma zahtevali
bi, da se to takoj odstrani, kar tudi mi smo davko-
plačevalci. Več prizadetih.

— (Vodja) tukajšnje mestne deške šole je
pobegnil, kakor pravijo v Italijo, ker ga je baje
vojaška oblast ovadila nekega nenaravnega pregreška.
Mož je občeval v Gorici z visokimi osebami ter imel
ustop v imenitne hiše; kot odgojitelj spremljal je
včasih sinove bogatinov na njih potovanji. Njegova
dosedanja usoda jako zanima neke Goriške kroge in
govori se, da je dobil za beg več tisoč „na posodo“.
„Soča“.

— (Iz Ribnice na Pohorji) se nam piše,
da se je dne 16. t. m. pri Sv. Volbenku pod Veliko
Kopo, najvišje ležeči cerkvi na severnem Pohorji,
svečano blagoslovil kip Lurške Matere Božje, ki
ga je kupil g. Lipe Strajhar, veleposestnik v Rib-
nici in predsednik tamošnjemu „Bralnemu društvu“.

— (Notarsko mesto v Žužemberku)
je razpisano. Prošnje do 18. oktobra t. l.

— (Razpisana) je služba nadučitelja in
vodje na trirazrednici v Sodražici. Plača 500 gld.,
priklada 75 gld. in stanovanje. Prošnje do 20. okt.
— Dalje je razpisana služba 3. učitelja na triraz-
rednici v Šent Jarneji. Plača 400 gld. Prošnje do
1. oktobra.

— (V Ribnici na Dolenjskem) razpi-
sana je služba 4. učitelja s 400 gld. na leto. Prošnje
do 20. oktobra t. l.

*) Deklice, pohajajoče V. razred, so to izrečno tr-
dile. Ako to ni res, je to gotovo nam, kakor vsacemu ro-
doljubu, drago. Uredn.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 22. septembra. Kalnoky došel
nazaj.

Bruselj 22. septembra. „Etoile Belge“
poizvedel je iz dobrega vira, da se je načeloma
sklenilo, da prevzame država železnične proge,
katere je doslej imela družba „Nord“. Dotične
predloge predložile se bodo zbornicama, kadar
se snideta. Vlada zahtevala bode nujnost.

Amiens 24. septembra. V svojem go-
voru rekel je Goblet: Ako bomo umeli zdru-
žiti se okoli prapora domovinskega, okoli ne-
osobne vlade, bode Francoska zopet velika in
mogočna, ne da bi bilo treba poprijeti za
orožje.

Madrid 24. septembra. Bivši maršal
francoski, Bazaine, umrl.

Poslano.

Preblagorodnemu gospodu Fr. vitezu Schwarz-u,
c. kr. okr. glavarju

v Postojini.

Pri včerajšnjem razdeljevanju Kalistrove usta-
nove, v Hrenovcih dovolili ste si mene, ki sem

poklican kot občinski svetovalec in deželni poslanec
notranjskih kmetskih občin, potezati se za blagor
svojega okraja, — ko sem hotel staviti umestno,
nedolžno opazko o ustanovi, ki se namerava napra-
viti za blagi namen in v spomin 40 letnice našega
presvetlega vladarja — na tak nečuten način za-
vrniti, da sem bil, kakor bi bil tudi vsak le količ-
kaj zaveden prostak globoko užaljen.

Drznili ste se me skoro siloma odriniti in reči,
da sem „nič“.

Rad bi Vam bil takoj primerno odgovoril, ali
bilo mi je vsled Vašega, z dostojnostjo glavarjevo
nikakor ne zlagajočega se vedenja nemogoče.

V dolžnost si štejem, storiti to javnim potom
ter protestujem odločno proti Vašemu nezakonitemu
postopanju in pridržujoč si potrebne korake v obrambo
svoje časti na drugem mestu, izjavljam že tu, da so
bili izrazi Vaši in Vaše vedenje pri tej priliki ne-
vredni olikanega moža, še manj pa spodobni za
prvega zastopnika visoke vlade našega okraja.

Izjavili ste tudi v svoji neopravičeni razka-
nosti, da Vas raznašam po „Slovenskem Narodu“.
Tega do sedaj še nesem storil Danes pa to storim
ter pomilujem, da se moram v obrambo svoje časti
proti Vaši, obžalovanja vredni brezobzirnosti tem
potom braniti.

Znamvam se z dostojnim spoštovanjem

Hinko Kavčič,
deželni poslanec.

Ljubljana, 21. septembra 1888.

Letno poročilo dijaške kuhinje na Ptuj v samostanu č. gospodov oo. minoritov za pre- teklo šolsko leto 1887/88.

(Konec.)

Simonč Janez, župnik pri sv. Janži na dr. p., 1 gld.;
Sinko Josip, kaplan pri sv. Jakobu v Slov. Goricah, 3 gld.;
Skuhala Ivan, dekan Ljutomerski, 3 gld.; Slekovec Matevž,
župnik Markovski, 5 gld.; Spindler Anton, c. kr. kancelist
na Ptuj, 10 gld.; Sršen Ivan, trgovec v Ljutomeru, 1 gld.;
o. Sterbak Janez, minorit na Dunaji, 5 gld.; Strah Jurij,
veleposestnik pri sv. Andraži v Slov. Goricah, 1 gld.; Sa-
lamon Fran, mestni kaplan na Ptuj, 3 gld. 15 kr.; Slam-
berger Anton, c. kr. notar v Ljutomeru, 6 gld.; Šmidinger
Karol dr., c. kr. notar v Kamniku, 5 gld.; Šostarič Ferdi-
nand, kaplan v Ljutomeru, 1 gld.; Šuta Rupert, dekan Za-
vrški, 15 gld.; Tikvič Janez, kaplan v Wundschuhu, 2 gld.;
Tombah Josip, dekan Rogaški, 1 gld.; Tratnik Anton v
Ljubljani 3 gld.; Trstenjak Jakob, župnik pri sv. Marjeti,
3 gld.; Vavpotič Ivan, gostilničar v Ljutomeru, 1 gld. 50 kr.;
Venediz Vilbald, župnik Središki, 3 gld.; Vesela družba
štajerskih Slovencev v Kostanjevici na Kranjskem 8 gld.;
Vilhar Simon v Ljubljani 5 gld.; Vraz Janez, kaplan v Ro-
gatici, 1 gld.; Zelenik Josip, odgojitelj na Dunaji, 30 gld.;
Zmazek Fran, župnik pri sv. Urbanu v Slov. Goricah, 5 gld.;
Zupanič Jakob, kaplan pri sv. Lovrenci v Slov. Goricah,
2 gld.; Železinger Fran, profesor na Ptuj, 15 gld.; Okrajni
zastop Ormožki, 20 gld.

Dohodki:

a) Milodari leta 1887/88 695 gld. 10 kr.
b) Prebitek od leta 1886/87 (glej „Sloven-
ski Narod“ z dne 9. septembra 1887 šte-
vilka 204) 251 „ 78 „

Vkupe 946 gld. 88 kr.

Nastopni mesečni izkazi kažejo število kosilo s tro-
ški, kesilce po 15 kr.

Od 1. sept. do 31. okt. 1887 857 kosilo . . . 128 gld. 55 kr.
„ 1. do 30. novembra 1887 608 „ . . . 91 „ 20 „
„ 1. „ 31. decembra 1887 459 „ . . . 68 „ 85 „
„ 1. „ 31. januarja 1888 620 „ . . . 93 „ — „
„ 1. „ 29. februarja 1888 517 „ . . . 77 „ 55 „
„ 1. „ 31. marca 1888 558 „ . . . 83 „ 70 „
„ 1. „ 30. aprila 1888 610 „ . . . 91 „ 50 „
„ 1. „ 31. maja 1888 386 „ . . . 57 „ 90 „
„ 1. „ 30. junija 1888 408 „ . . . 61 „ 20 „
„ 1. „ 14. julija 1888 188 „ . . . 28 „ 20 „

Vkupe 5211 kosilo . . . 781 gld. 65 kr.

K temu nagrada kuharici in deklani . . . 30 „ — „

Vkupni troški . . . 811 gld. 65 kr.

Denarni položaj je tedaj:

Vkupni dohodki 946 gld. 88 kr.

Vkupni troški 811 „ 65 „

Prebitek 135 gld. 23 kr.

ki se porabi v šolskem letu 1888/89.
Slovenici! osobito premožnejši in ki živite v izobilji,
odprite zopet svoje radodarne roke in svoja plemenita srca,
podpirajte zlasti letos našo dijaško kuhinjo, ker je baš
letos strahovita toča Ptujski okraj občutljivo zadela. Vsem
starim dobrotnikom pak kličemo: Bog plači! Bog Vas živi!
Milodare, bodisi v viktualijah, bodisi v denarjih, vsprejema
č. g. o. B. Hrtiš, gvardijan in župnik na Ptuj.

Na Ptuj, dne 16. septembra 1888.

O. Benedikt Hrtiš,
gvardijan in župnik.

Za vnanjo porabo. Pri protinu in trganji, bo-
lečinah po udih in vsakovrstnih unetjih pokazalo so je po-
sebno uspešno Moll-ovo „Francosko žganje“. Štekle-
nica stane 90 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštne-
m povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Du-
naji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se iz-
rečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in
podpisom. 12 (31-13)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (331-219)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri
igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah,
kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih. (161-5)

Preskušena skozi 40 let!

2000 najslavnejših profesorjev in zdravnikov
Evrope zapisujejo in priporočajo za vsak-
danjo rabo le pristno c. kr. zobozdravnika

Dr. Popp-a Anatherin ustno vodo

v dvojno povečanih steklenicah, kot radikalno sredstvo
proti vsakemu zobobolju, vsakej bolezni ust in dlesna, ka-
tera, če se rabi hkratu z

Dr. Popp-ovim zobnim praškom ali zobno pasto,
vedno ohrani zdrave in lepe zobe.

Dr. Popp-a zobna plomba. (616-2)
Dr. Popp-a zeljšeno mlo za vsakovrstne izpuščajne,
zlasti za kopolji.

Pred ponarejanjem se v lastnem interesu svari.
Zaloge imajo vse lekarne, parfumerije in droguerije.

Tujci:

19. septembra:

Pri Stonu: Langerfelder, Hübscher, Schink, Pu-
chinget z Dunaja — Krause iz Trsta. — Auerbach iz
Karlovca. — Rech iz Pulja. — Keil iz Pulja. — Proger,
iz Beljaka.

Pri Malič: Jeni iz Gorice — Abraham iz Budim-
pešte. — Virbnik iz Gradca. — Pogačnik iz Pulja. — Ka-
merer z Dunaja.

Pri južnem kolodvoru: Schöller iz Solnograda
Breit iz Pulja.

Umrli so v Ljubljani:

22. septembra: Marija Modic, delavka, 48 let
Kravja dolina št. 11, za mrtvoudom.

V deželnej bolnici:

20. septembra: Marija Jonke, krčmarjeva žena. 37
let, za blaznostjo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
21. sept.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	742.8 mm. 741.8 mm. 742.1 mm.	11.8° C 14.8° C 11.4° C	sl. jz. sl. vzh. sl. zah.	obl. obl. jas.	0.00 mm. dežja.
22. sept.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	742.8 mm. 742.7 mm. 744.0 mm.	8.4° C 19.8° C 10.8° C	brezv. sl. vzh. sl. vzh.	megla jas. jas.	0.00 mm. dežja.

Srednja temperatura 15.0° in 13.0°, za 1.2° nad in
0.8° pod normalom.

Dunajska borza

dne 24. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včera	danes
Papirna renta	81.60	81.60
Srebrna renta	82.50	82.65
Zlata renta	111. —	110.80
5% marena renta	97.70	97.40
Akcije narodne banke	876. —	878. —
Kreditne akcije	312.90	312.90
London	121.70	121.30
Srebro	—	—
Napol.	9.60	9.62 1/2
C. kr. cekini	5.76	5.77
Nemške marke	59.42 1/2	59.50
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	170 „ 50 „
Ogerska zlata renta 4%	101 „	101 „ 30 „
Ogerska papirna renta 5%	90 „	95 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 „	105 „ 50 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119 „ 75 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124 „	— „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	— „	— „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99 „	90 „
Kreditne srečke	100 gld.	182 „ 75 „
Rudolfove srečke	10 „	— „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	115 „ 75 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	226 „	75 „

Zahvala.

Vsem sorodnikom in znancem zahvaljujemo
se tem potom najtoplejše za sočutje, mnogo-
brojno udeležbo in krasne vence, ki so je polo-
žili na krsto našega nepozabljivega sina

ANDREJA PAVLOČIČA,
pravnika;

posebno zahvaljujemo akademično društvo „Au-
stria“ v Inomostu, ki je poslalo svojega zastop-
nika in krasen venec.

Ljubljana, dne 22. septembra 1888.

(631)

Žalujoči ostali.

Častna izjava.

Jaz Ivana Cunder, hišna oskrbnica v Ljub-
ljani, sv. Martina cesta šte. 31, pri gosp. Čopiči,
prekličem vse razžaljive besede, katere sem govorila
nepremišljeno zoper čest. rodovino Mihe in Marije
Bricelj, sv. Martina cesta šte. 7, in posebno zo-
per častitega sina Miho mlajšega in jaz prosim
vse za odpustanje. (627)

V Ljubljani, 18. septembra 1888.

GLAVNO SKLADIŠČE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujoče piče,
I kas izkušani lek proti trajnom kašlju plućevine I
želudca boleti grkljana I proti mēhurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Trajno sedenje prouzroča motenje v prebavljenji, otekanje ieter, zabasanje, zlato žilo i. t. d. Te bolezni ozdravi **Lippmann-ov Karlsbadski šumeči prašek**. — Dobiva se v škatljicah po 60 kr. in po 2 gld. v lekarnah. (638—10)

Proda se
šivalni stroj.
Na ogled: (624—1)
Kongresni trg h. št. 3, III. nadstropje.

Za grof Baguer-Catterini-jevo graščino Dobra na Brdih pri Gorici išče se (622—2)
vinogradski opravnik (vincar),
ki dobi 180 gld. v denarjih, lepo stanovanje in vso hrano. Izšolanci kmetijskih ali vinorejskih šol naj se nemudoma oglašajo z dodanimi spričevali pri g. **Fr. Povše-tu**, vodi v pok. v Ljubljani (Travniške ulice št. 5).

F. P. VIDIC & COMP.
priporočata p. n. občinstvu za **salone, kavarne, gostilne, privatna stanovanja i. t. d.**
lepe
lončene peči
po jako nizki ceni ter iz najboljšega blaga izdelane. (440—26)
Zaloga: v Slonovih ulicah št. 9.

Pravým pokladem
pro nešťastné oběti sebeprznění (onanie) a tajných prostopášnosti jest výtečné dílo:
Dra Retau-a
Sebeochrana.
České vydání po 80tém vydání německém. S 27 vyobrazeními. Cena 2 zl. r. m. Čti je každý, kdo trpí strašnými následky této nepravosti, upřímná poučení jeho zachrání co rok na tisíce nemocných od nedovratné smrti. Lze je dostati u nakladatelské firmy „Verlags-Magazin R. F. Biercy“ v Lipsku (Sasko), Neumarkt 34*, jakož i v každém knihkupectví. (397—17)

Ne sme se zamenjati z momentnim, svetlim mazilom ali ličilom za usnje, katerega se tako boje.

Neobhodno za vsacega

za svetljenje usnja pri konjskeji opravi, vozovih, hišni opravi, čevljih itd. itd., je novoizumljena po c. kr. avstrijskem in oger-zavarovana proti skem ministerstvu ponarejanju

svetla tinktura za usnje
(tekoče svetlo mazilo), do sedaj najboljša, ker do sedaj se ni še nobenemu izmeh mnogih tekočih svetlih mazil ali likov za usnje dal patent. — Cena steklenici št. I. 1 gld., št. II. 40 kr., št. III. 20 kr.; in da ostanejo čevlji suhi pri moči in mehki in voljni pri solnečnej vročini, se je že več kot 10 let za dobro pokazala, tudi patentovana, nepremočljiva

hranilna mast za usnje.

Da je res to usnje varovalno sredstvo tako izvrstno, dokazuje **28 odlikovanj**, na stotine priznanih pisem. Oba izdelka se nista udomačila le pri c. kr. vojašini, ampak si utrla uho pri Nj. Vel. dvorstvu in c. kr. visokostih. 5. generalov, ki še služijo v c. kr. vojski, so dali najboljša spričevala.

Po tovarniški ceni je prodajajo v Ljubljani gg. **Anton Krisper in Schusnig & Weber**, v Kranji g. **Petan**, **Škofji Loki** g. **Koceli**. — Dobiva se v vseh večjih krajih države pri boljših trgovcih. (288—20)

V najem se odda za več let
že trideset let obstoječa, najboljšo urejena
specerijska prodajalnica
na Glavnem trgu v Novem mestu.
Vse natančnejše izve se pri lasniku gospodu
Franu Kastelicu star.
v Novem mestu.
(612—3)

SKLADIŠČE
FILIP TIČHO v BRNU
Zelny trh št. 21 in Radničná ulice št. 17.

Brnsko zimsko blago za obleko,
izvrstne baže, 135 cm. široko, čista volna. Za celo moško obleko. Gld. 5.—.

Blago za ženske obleke,
najnovejše in najelegantnejše, za jesensko in zimsko sezono, 100 cm. široko. Za 1 obleko 10 metrov gld. 4.50.

Domače platno
vkupe 30 vatlov.
I kos $\frac{1}{4}$ gld. 4.50.
I kos $\frac{1}{2}$ gld. 5.50.

Noppe-loden,
čista volna, najnovejše za jesensko in zimsko obleko. Za 1 obleko 10 metrov gld. 3.—.

Rumburško likovano statvino platno
 $\frac{1}{4}$ široko, zlasti za moško perilo pripravno. I kos 30 vatlov gld. 6.50.

Ženske srajce
iz dobrega šifona ali močnega platna, s širokimi čipkami, zadostne velikosti. 6 kom. gld. 3.75.

Rumburški oksford,
(pristne barve) v najnovejših vzorcih, I k. 30 vatl. la. baže gl. 6.50. I k. 30 vatl. gl. 4.50.

Ostanek posobne preproge,
10—12 metrov dolg, — v vseh barvah, le la. baže gld. 3.50.

Sternberški KANEVAS
1 vatel širok, v vseh barvah, progast in križast, gar. pristne barve. I k. 30 vatl. gl. 5.—. I k. 30 vatl. la. baže gl. 6.—.

Zimsko žensko ogrinjalo,
 $\frac{1}{4}$ dolgo, čista volna, gl. 2. **Double-Velour-ogrinjalo,**
 $\frac{1}{4}$ dol., čista volna, gl. 3.25.

ŠIFON,
jako dobre baže, posebno pripraven za moško, žensko in otročje perilo. 90 cm. širok, 1 kos 30 vatlov. Ivrste gl. 4.50. IIvr. gl. 5.50. IIIvr. gl. 6.50 in 7.50.

Modni barhant
v najlepših vzorcih za obleko. se sme prati, za kar se jamči, 60 cm. širok. 10 met. gld. 3.50. **Valerijna flanela,**
najnovejše za obleke, 10 metrov gld. 3.50.

(4) **Uzorci in ceniki na zahtevanje** (5:5)
zastonj in franko.
Razpošilja se proti poštnemu povzetju.

Poezije
SIMONA GREGORČIČA.
II. zvezek. — Založil Josip Gorup.
Dobivajo se samo pri meni. Broširane po 1 gld., s pošto 5 kr. več; elegantno vezane po 1 gld. 60 kr., s pošto 5 kr. več. (439—32)
Naročila se najlažje izvršujejo po poštnih nakaznicah.
FRAN DEŽMAN,
knjigovez v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 6.

Za lovsko sezono!
Največja izber orožja z jamstvom, da je dobro in da dobro strelja, kakor: **Lovske in salonske puške, revolverji**, ravno tako tudi mnogo za lov potrebnih priprav ima po ceni (531—7)
Fran Kaiser,
puškar in prodajalec orožja, Ljubljana, Šelenburgove ulice.
Tudi se popravila hitro in po ceni izvršujejo.

Marseillsko žolco,
najhitrejšo, vsekako najsigurnejšo in najpriprostejšo sredstvo
za čiščenje in zboljšanje vina
ima vedno (562—9)
A. Hartmann v Ljubljani.
Pisarna: **Hôtel Evropa.**
Navod, kako se rabi, razpošilja se zastonj.

Marijacejske kapljice za želodec,
izvrstno uplivačice pri vseh boleznih želodca.
Neprekosljive pri pomanjkanju sile do jedil, slabe želode, smrdelci sap, napenjanji, kislem podiranji, koliki, želodčevem kataru, zgagi, ako se nareja pesek in pšeno ter se nabira preveč sleza, pri zlatenici, gnusju in bljuvanji, glavobolji (če izvira bolečina iz želodca), krči v želodci, zapiranji ali zabasani, preobloženji želodca z jedjo ali pijačo, glistah, boleznih na vranici, na jetrih ali zlatelj žili. — Cena steklenici z navodilom, kako se rabi, 40 kr., vel. steklenici 70 kr.
Glavno zalogo ima lekar **KAROL BRADY v Kromerizu** (Moravsko)
Marijacejske kapljice neso nikako tajno sredstvo. Njih sestavine navedene so na navodu, kako rabiti, ki se pridene vsakej steklenici.
Pristne v skoro vseh lekarnah.

SVARILLO! Pristne Marijacejske kapljice se mnogokrat ponarejajo in posnemajo. — Da so pristne, mora vsaka steklenica imeti rdeč zavitek z gorenjo varstveno znamko in z navodom, kako rabiti, ki se pridene vsakej steklenici, opomniti je, da mora biti navod tiskan v tiskarni **H. Gusek-a v Kromerizu**.
Pristne imajo: **V Ljubljani:** lekar Gabr. Piccoli, lekar Jos. Swoboda. — **V Postojni:** lekar Fr. Baccaricich. — **V Škofji Loki:** lekar Karol Fabiani. — **V Radovljici:** lekar Aleksander Roblek. — **V Rudolfovcu:** lekar Dominik Rizoli, lekar Bergmann. — **V Kamniku:** lekar J. Močnik. — **V Črnomlju:** lekar Jan. Blažek. (739—39)

Za najboljše priznani
(Patent STRAKOSCH & BONER)
stroji za pranje in ovijanje,
valjavnice za perilo (monge)

najnovejše konstrukcije,

za domačo rabo, hotele, kopeli i. t. d. i. t. d. i. t. d.

Dalje **mlatilnice**, katere gonijo konji in voda, dalje take, ki se gonijo z roko in geplom, **rezilnice za krmo in plugi**, raznovrstni **trieri**, **mlini za debelo moko** in **tlačilnice za sadje**, **vinske stiskalnice** in **stiskalnice za ovočje**, **mreže za obiranje grozdja**, **rezilniki za repo**, **šivalni stroji** in **proti ognju in ulomu varne blagajnice** najboljših fabrikacij, dobé se v največji izbi in po najnižji tovarniški ceni pri

FRANU DETTER-JI,

v Ljubljani, na Starem trgu hiš. šte. 1, nasproti železnemu mostu.

Svarilo! Nekaj časa klatijo se tuji agentje po našej in po sosednjih deželah in usiljujejo gospodarjem in posestnikom za drag denar stroje, ki neso za rabo, svarim torej velečastito p. n. občinstvo, ki stroje potrebuje, pred takimi ljudmi, katerih ne poznajo, in so celo tako predrzni, da trdijo, da sem je jaz poslal.

Jaz imam specijelno le agenta **Janeza Grebena**, ki ima moje legalizovano pooblastilo, ter ga pokaže, če se zahteva, priporočam torej, da se zaupno nanj obračate, in če to ni mogoče, pa naravnost na mene. (417—9)

ŽELODČEVA ESENCA

lekarnja Piccolija
v Ljubljani.

ni nikakor sredstvo, ki skraj raztira črevesa in sili naravno njih delovanje! Marveč ta esenca je polajševalna, pa vender gotova, uspešna pomoč, ki le podpira naša notranja telesna delovanja in tedaj ne škoduje črevesom nikdar, če bi se še toliko časa zauživala. Ona ozdravlja vse obolevosti želodčeve in telesne, vrančne in jetrne bolezni, kakor posebno žilo, vsako telesno zaprtje, vo-lenico, dolgotrajajočo drisko vsled pokvarjenih čreves, in je povrh najuspešnejše sredstvo zoper gliste pri otrocih. — Izdelovatelj jo pošilja v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gld. 36 kr., poštne troške trpe p. n. naročniki. V steklenicah po 15 kr. dobiva se v skoro vseh lekarnah na Štajerskem, Koroškem, v Trstu, na Primorskem, Tirolskem, v Istri in Dalmaciji. — V Rudolfovem se dobiva v lekarni Rizzioli-jevej. (208—26)

Pomoč

se ponuja pri vseh boleznih, zlasti onih, ki izvirajo iz spridene krvi, nadalje pri padci, živčnih boleznih, usesnih bolečinah, plućnih in želodčnih boleznih, naduhi, slabosti, protinu, trganji in pri vseh ženskih boleznih. Trakulja odpravi se v dveh urah z glavo vred, za kar se jamči. Metoda, ki je hitra in sigurna, pospešuje se z odličnim in skušenim sredstvom. Obširna poročila pošljejo naj se z naslovom: (346-19) „Hygiea-Officin“ Breslau II.

VIZITNICE

priporoča
„Narodna Tiskarna“
po nizkej ceni.

ZBIRKA DOMAČIH ZDRAVIL, kakor jih rabi slovenski narod. S poljudnim opisom človeškega telesa.

Izdal in založil Dragotin Hribar.
Odobril br. Edvard Benedičič, nadzdravnik usmiljenih bratov
v Št. Vidu na Koroškem.
Ta slovenskemu narodu zelo koristna knjižica dobiti je v
„NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani, Gospodske ulice št. 12. —
Stane 40 kr., po pošti 45 kr.

Najboljši in najpripravnejši način hranjevanja je gotovo zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, neobhodno potrebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbino. Naše življenje odvisno je od tolikih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za neznamen denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostalej rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjeni starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemno zavarovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi**, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887. iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25%, celo 48%.

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22.835.193 goldinarjev.

Vsa pojasnila daje brezplačno (233—52)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani,
v lastnej hiši (Gospodske ulice 12).

Čudež sedanjosti!

Najboljša in naj-
v remontoir obliki
Samo 4 gld.

cenejša angleška
ura z nihalom!
Samo 4 gld.

Mesto gld. 15.—.
10letno jamstvo za svetilno
moč kazalnice.

Mesto gld. 15.—.
2 letno jamstvo, da ura
dobro gre.

Ta z devetimi zlatimi, srebrnimi in bronastimi svetinjami premijovana ura ima polirano okrožje iz bakraste zlatokovine, narejeno prav po zgornjem narisu s patentovano strokovnostekleno kazavnico, ki ima čudovito lastnost, da v zavsem temni noči

sveti svetlo kakor mesec.

Poleg tega ima zvončico budilo, ki se lahko nastavi na kateri čas kdo hoče, ima dva bronasta uteža. Ker je cenejša, nštevši leseni zabojček, v katerem se odposlje, le 4 gld., rec: štiri goldinarje, more vsakdo omisliti si tako izvrstno, trajno uro, ki je kras vsakemu stanovanju. — Razpošilja proti gotovemu denarju ali c. kr. poštnemu povzetju

Exporthaus I., „Zur Kaiserin Maria Theresia“, Wien, Weissgärber, Kriegergasse II, Parterre, Thür 5, Wien. (541—13)

Kje se dobi dobro vino po naj-
nižji ceni?

V gostilni „Pri Raku“

(„Zum Krebsen“)

dobiva se dobro vino po 24 in 28 kr. liter in
najboljše vino po 36 kr.

Dobro pjačo vedno zagotavlja

gostilničar.

Tudi soba, v kateri je bilo „Delavsko izobraževalno
društvo“, je prosta. (626—1)

Zahvala.

S polico št. 48.911 (II. c) zavaroval sem se leta 1883
s svojo pokojno soprogo pri slavnej vzajemno zavarovalnej

banki „Slaviji“ v Pragi

za tisoč (1000) goldinarjev, tako, da se je imel ta znesek iz-
plačati onemu naju dveh, ki bode nadživel družega.

Slavna banka „SLAVIJA“ izplačala mi je pošteno takoj,
ko je izvedela za smrt pokojne mi soproge, ves zavarovani
kapital. Zato se jej javno zahvaljujem in priporočam banko
„SLAVIJO“ vsakemu, kdor si želi zavarovati življenje.

V Kastvu, dné 15. septembra 1888.

Mirko Jelušić,
občinski tajnik.

(523)

C. kr. priv. fabrika za izdelovanje zarezanih strešnikov

v Zilski dolini na Koroškem

priporoča svoje

(293—22)

patentovane vstricne zarezane strešnike,
ki so najbolj bili odlikovani na keramični razstavi v Parizu.

Slové že daleč po svetu,
ker so posebno lahki, solidni, lični, po ceni in ker najmanj trpe od
snega in mraza.

Poroštvo za tri leta.

Ž njimi krijejo že po Laškem, Švicarskem, Francoskem, Nemškem in
celo po Ameriki.

Fabrika je za vso avstro-ogersko državo lastnica Konstanškega
patenta za izdelovanje zarezanih strešnikov, potem vseh patentov
za izdelovanje Schmidheinijevih zarezanih strešnikov, kakor tudi
Passavant-patenta.

Proti posnemalcem in ponarejalcem se bode po smislu patentnega
zakona najostreje kazenski postopalo.

Fabrika izdeluje tudi najboljše vrste

zidarsko opeko, žlebake, steklene zarezane streš-
nike in strešna okna.

Glavno zastopstvo in zalogo za Kranjsko, Reko, Trst, Go-
rico, kakor tudi za vso Primorsko, Istro, Goriško in Dal-
macijo imata

F. P. VIDIC & Comp., v Ljubljani, v Slonovih ulicah št. 9.

Za čas stavbe

priporoča

ANDREJA DRUŠKOVIČA.

Mestni trg št. 10 trgovina z železnino Mestni trg št. 10

v velikem izboru in po zelo nizki ceni

okove za okna in vrata, storje za štokodiranje, drat
in cveke, samokolnice, vezi za zidovje, traverze in
stare železniške šine za oboke, znano najboljše Kam-
niški Portland in Roman cement, sklejni papir (Dach-
pappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno
narejena štedilna ognjišča in njih posamezne dele.

Pri stavbah, kjer ni vode blizu, neobhodno potrebne
vodnjake za zabijati v zemljo, s katerimi je mogoče v
malo urah in z majhnimi stroški na pravem mestu do
vode priti; ravno tako se tudi dobivajo vsi deli za sko-
pane vodnjake: železne cevi in železoliti gornji stojali,
kakor tudi za lesene cevi mesingaste trombe in ventile
in železne okove. (224—31)

Za poljedelstvo:

Vsake vrste orodja, kakor: lepo in močno narejeni plugi in
plužne, železne in lesene brane in zobovje zanje, motike, lo-
pate, rovnice, krampe i. t. d. Tudi se dobiva zmirom sveži
Dovski mavec (Lengfelder Gyps) za gnojenje polja.

Abiturijent

(611—5)

prevzame instrukcije za srednje šole.

Več zve se pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič.
— Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin
ali Prešeren, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka,
novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič.
— Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstvo z
grozdem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava
bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.
V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, fran-
coski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik.
Velja 25 kr.
Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posa-
mezne zvezke pa 5 kr.

!Važno za dame!

Moje slavnoznane

volnene potne podložke (Wollschweissblätter)

brez podlage, ki nikdar ne pusté, da bi nastali madeži od
potu na obleki, ima jedini v zalogi v Ljubljani gospod
J. S. BENEDIKT, „zur Spinnerin am Kreuz“.

Cena: Par 30 kr., 3 pare 85 kr. — Prodajalec na drobno
dobé rabat.

Frankobrod na O., v avgustu 1888.

(534—8)

Robert pl. Stephani.

Gg. šolskim predstojnikom in učiteljem

(223—31)

priporočá

ANDREJA DRUŠKOVIČA

trgovina z železnino in orodjem

na Mestnem trgu št. 10

vsa vrtnarska orodja, kakor tudi orodja
za sadjarejo in obdelovanje sadnih dreves,
in sicer: drevesna strgulja, škarje za go-
senice, ročna lopatica, drevesna žaga,
sadni trgač, drevesne škarje, cepilnik,
cepilnik za mladiče, cepilni nož, vrtnar-
ski nož in drevesna ščetka. Orodja so vsa
na lepo popleskani leseni plošči
urejena in po prav nizki ceni.

J. ANDEL-a

novoznajdeni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, ščurke, mole, muhe, mrav-
ljince, prešičke, ptične črviče, sploh vse žu-
želke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od
žuželkine zalege ne ostane nobenega sledu.

Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri

J. ANDEL-a,

„pri črném psu“

13, Húsová (Dominikánská) ulice 13,
v PRAGI.

V Ljubljani pri Albinu Sličarji, trgovcu na
Dunajske cesti št. 9.

Zaloge na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po
plakatih. (438—6)

Posebna, v tej deželi razširjena bo- lezen je slabo prebavljenje.

Naša modna kuhinja in modni način življenja sta
uzroka te bolezni, ki nas nenadoma napade. Mnogi ljudje
trpe včasih za bolečinami v prsih in bokih, včasih tudi v
hrbtu; čutijo se zaspane in trudne, imajo slab okus v
ustih, zlasti jutraj: nek poseben slez se jim nabira na zo-
beh, slasti nimajo do jedij, v želodci leži jim neka teža,
v želodčevi votlini čutijo včasih neko nedoločeno otrpnenje,
katerega ne odpravi uživanje jedij. Oči upadejo, roke in
noge so mrzle in mastne; čez nekaj časa začne se kašelj;
sprva suh, čez nekaj mesecev pa z zelenkastimi izvrški.
Kogar ta bolezen zadene, se čuti vedno zaspanega, spanje
ga ne upokoji; potem postane nervozen, razdražljiv in ne-
jevoljen, hude slutnje ga napadajo, če hitro ustane, se mu v
glavi vrti, kakor bi se mu cela glava sukala; čreva se mu
včasih zamaše, koža mu je včasih suha in vroča, kri po-
stane gosta in zaostaja, belina v očeh se porumeni, urina ima
malo ter je temne barve; in če se pusti dolgo stati, se na-
bere na dnu neka gošča; hrana se takemu človeku pogosto
stoma vzdiguje, pri čemer čuti včasih sladek, včasih pa
kisel okus; kar spremlja močno bitje srca. Vid mu peša
pege se kažejo pred očmi, ter ga napada čut teške one-
moglosti in zaspanosti. Ti simptomi se pogostem ponavljajo
in lahko se reče, da skoro tretjina prebivalstva te dežele
boleha za to boleznijo v jedne ali druge obliki. Šakerjev
izvleček pa spravi urenje jedij na tako pot, da bolno telo
dobi hrane, ter se prejšnje zdravje zopet povrne. Učinek
tega zdravila je zares čudovit. Na milijone in milijone ste-
klenic je že razprodanih, in število spričeval, ki potrjujejo
zdravilno moč tega zdravila je izredno veliko. Na stotine
boleznij, ki imajo razna imena, je posledica slabega prebav-
ljenja; in če se poslednje zlo odpravi minejo tudi druga,
kajti so le simptomi prave bolezni. Zdravilo je Šakerjev
izvleček. Spričevala na tisoče oseb to dokazujejo brez vsake
dvojbje, kajti pohvalno se izrekajo o njega zdravilnih svoj-
stvih. To izvršno zdravilo se dobiva v vseh lekarnah.

Osohe, ki boleha za zabasanjem, naj rabijo „Sei-
gel-ove čistilne kroglice“ v zvezi s Šakerjevim izvlečkom.
„Seigel-ove čistilne kroglice“ odpravijo zabasanje,
kroté mrzlico in prehlajenja, odpravijo glavobol in zatró
žolénico. Kdor jih je jedenkrat poskusil, bode jih gotovo še
dalje rabil. Uplivajo polagoma in ne napravljajo nobenih
bolečin. — Cena 1 steklenici Šakerjevega izvlečka gld.
1.25, 1 škatljici „Seigelovih čistilnih kroglic“ 50 kr. (84-15)
**Pred ničvrednimi izdelki, ki oelo škodljivo upli-
vajo, se svari.**

Št. Oswald, pošta Oberzeirung, dne 15. marca 1887.

Vaše Blagorodje! Prosim, pošljite, kakor hitro je mo-
goče, po poštne povzetji dve steklenici Šakerjevega
izvlečka in škatljico Seigelovih pil. Jaz sem z rodbino vred
jako zadovoljen z zdravilnim uspehom, ter prosim, pošljite
mi zopet dobro blago. Z veseloštopovanjem

Josip Leopold, lovec.

Lastnik „Šakerjevega izvlečka“ in Seigelovih
kroglic je A. J. White, Limited London,
35 Faringdon Road E. C.

Glavno zalogo in centralno razpošiljalnico ima
Ivan Nep. Harna, lekarna „pri Zlatem levu“ v Krome-
riži (na Moravskem) in se dobiva skoro v vseh lekarnah v
Avstriji.

Imajo lekarnice:

na Kranjskem, Koroškem, Primorske: v Ljub-
ljani, Velikovec, Wolfsbergu, Ub. pl. Trnkoczy, G.
Picoli; v Celovci, Peter Birnbacher, Alf. Egger in W.
Thurnwald; v Brezah, St. Mohorji, Preva ih, Go-
stentschnig; na Trbižu, v Beljaku, dr. Kumpf, Friedr.
Scholz; v Ajdovščini, Idrži, Kamnika, Pulji, J.
Cabucchio; na Reki, G. Prodani; v Gorici, J. Cristofor-
etti, Pontoni, A. Gironzoli; v Trstu, Suttina A., al Ca-
melo, Praxmarer A. al due Mori, J. Serravallo, al Reden-
tore C. Zaneti, alla Sesta d'oro, Podgradom, Nic. Bar.
Gionović; v Splicetu, Aljjanović, Tocič; v Zadru, An-
driović; v Sušaku pri Reki, v Novem pri Reki, v
Malem Lošnju, O. Viviani, in skoro v vseh lekar-
nah ostalih mest države.

Hiša,

obsežajoča prodajalnice, pekarijo in magacin, po-
sebno pripravna za kupčijo, proda se iz proste volje v
lepem, zdravem gorenjskem mestu. — Več se izve pri
upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (610—3)

Novo!

Priporočamo vsem gospodinjam po nas novo uvedeni in po preskušenej metodi napravljeni

Tschinkel^{nov} kavin zdrob

Novo!

v okusnih, jako praktičnih pušicah.

(508 10)

kot najboljši, najkrepkejši in zaradi tega tudi najcenejši dodatek k bobastej kavi.

Novo!

SCHÖNFELD.
LOBOSITZ.

Avg. Tschinkl-a sinovi,

DUNAJ.
LJUBLJANA.

Novo!

Najstarejša trdka za kavine surogate cele države.